

Revista Musical Catalana

Butlletí de l'ORFEO CATALÀ

Redacció i Administració : Alt de Sant Pere, 13 : BARCELONA

Estimat amic:

També bon any a tu i la seva dona, en nom de tots, inclouint les nenes que no s'esperarien pas per les sexes respectables barbes.

En Llongueres em va parlar de l'afar "Dfigènia" estranyat que en final no me'n haigues parlat com li havia dit que ho faria. Jo havia vist el cartell a la reixa de l'Orfeo i després d'un moment d'alarma vaig arribar a creure que el professor Josep M.^e devia ésser algun de tants herts, talvegada algun mestre de l'Orfeo franciscà.

Però, tot això no fa al cas. El cas veritable és que per al dia 13 a la tarda ting un compromís concret ja de dies, que no veig manera d'eludir, ni pot ésser traslladat a un altre dia; és a més una cosa personal, que no puc enviar-li un substitut.

Ho sento molt i espero que vosaltres no trobareu dificultat en suplir-me per un altre cas de que per qualsevol motiu la representació s'ajornés per qualsevol altra data, podrien comptar amb mi. Dispensen-me.

El fret... ah! el fret, repetim-ho... ah, el fret,
valgut i talentós amic i llegidor! Quan comptava els
meus aplechs - cosa molt natural, car en aplech vaig mixer,
- el fret m'encisava; ara que ja no'ls compto, perquè
ja n'he vist cinquanta i m'estimo més perdre'l
compte, el fret... l'exco, nix! via fora, fret
traidor! Positivament, em desmoralitza; en altre
temps me'l feia passar amb exercici violent; però,
ara com els meus moviments han d'ésser sàlvic
ment pensats, sols m'escalfo vera una estufa.

Dijens al vespre arribà el fermà Maimel.
Està fet un vell i en veure'l, creu-me que he obli-
dat tot lo passat i sols he sentit una propin-
da commiseració que m'ha fet mal i no en
puc treure de sobre. Es ben digne de llàstima.
Grec que tindrà una alegria de veure't; ja li he
parlat de tu. Si tens un moment, faras una
bona obra de saludar-lo. L'adreça és Baix
de St Pere, 17, 1^a 2^a. Mercis!

Quina cosa, la vida!

Un fent abraç del seu vell,

Vicento